

andi kommunuskúlanum. »Ja,« sigur Palli Henriksen, »tað havi eg, tí tað er mín hugsan, at vit skjótast gjørligt skulu gera kommunuskúlan so, at bornini hjá havnarborgarum skulu kunna fáa sína millum- og realskúlan í hesum sama skúla, uttan at skula fara í ein annan skúla.

Ókeypis skúlabókur til bornini.

»Tað er dyrt hjá foreldrum at lata børn síni ganga í skúla so leingi, tí bókurnar kosta so nógv,« siga vit. — »Ja, eisini tað vil eg arbeiða fyri, at bornini í kommunuskúlanum skulu fáa ókeypis skúlabókur,« sigur býráðsformaðurin.

Vit takka fyri samrøðuna og ynskja Palla Henriksen nógv góð ár enn í Tórshavnar býráð til gagns fyri Tórshavnar bý og Tórshavnar borgarar. Tí, tá ið vit fara at kanna eftir øllum tí, sum er gjørt í hesum tíðarskeiði, ið Palli Henriksen hevur sitið í býráðnum og ikki minst ta tíðina, sum hann hevur verið formaður, so mugu vit undrast, og ikki minst undrast á, at hesin maður, sum hevur staðið fyri so nógvum, skal vera so lítillátin í orðum og atburði; men ikki er tað altíð teir, sum lást mest, sum mest gera.

SUEZ

Hesar seinastu dagarnar hevur verið heldur frægari útlit fyri, at ikki allur heimurin brestur saman í bardaga orsakað av stöðuni í Egypt — tó hættisligt hevur sæð út, og hættislig er stöðin framvegis.

Í fyrradagin komu fyrstu FNpolitihermenninir til Egypt við flogforum úr Neapel. Tað vóru einir 100 danskir og norskir soldatar. — Teir lundu ntan fyri býin Ismailia, og egyptar tóku væl ímóti teimum og vistu teimum til rættis. Aftur ígjár komu FN hermenn til Egypt. Nú ræður bert um, at teir stríðandi partarnir vilja lýða tey boð, ið hesir politisoldatar geva. Onglendingar og fransar eru ikki so fegnir við at geva frá sær tey øki, teir hava tikið, uttan so, tað verður tryggjað teimum, at egyptalandsmenn ikki sleppa at nationalisera Suez rennuna, og egyptar vilja undir ongum umstøðum hava ensk-fronsk herlið í landinum.

Ymisk lond, teirra millum Rusland — hava sagt frá, at tey vilja lata sjálvboðnar hermenn fara upp í stríð. ið at hjálpa egyptalandsmonnum. — Hetta vildi óivað verið byrjanin til ein veraldarbardaga; men eydnast tað nú FN at skapa frið og kanska eisini semju um Suezspurningin, áðrenn slíkir »gestir« koma til Egypt, so hevur henda samtøka bjargað heiminum undan oyðingini.

Landsretssagførar

B. Husted-Andersen

Kontor:

»Richshuset«, Raadhhuspladsen, 16 II København V.

Tlgr.-adr.: Austroko - Tlf. Mí 788 & 3770

- KLAKKSVÍK Í DAG

Ellen Malberg, henda kenda danska sjónleikarkvinnan, hevði tvey lestra- og sangkvöld her; men tíverri vóru tað alt ov fá, ið nýttu høvið til at hoyra hesa hábærsligu leikkvinnu og hennara framúrskarandi framferingarevni, ið beinleiðis bergtók áhoyrararnar. Kynstri hennara setti hugtakið liv og dóm yvir hitt frálíka úrvalið av máttmiklum lestraevnum. — Samvera hennara við skúlabørnunum var sjálvandi mangar vanligar lestratímar vert.

Bókadagskvöldið var frágæra væl-eydnað, um heldur drúgurt. Sámál Petersen, fyribils skúlastjóri, helt áhugaverdan fyrilestur um Rasmus á Háskúlanum, fjølbroytta liv, virki og avrekverk hansara. Lærarafólkini Daniella Olsen, Sigurð Heinesen, H. D. Petersen og Óli Dahl løsu upp. Kappingina millum gentur og dreingir úr millum- og realskúlanum vundu genturnar, og kappingina millum 5 kvinnur og 5 menn vundu mennirnir. John Reid Bjartalíð endaði. Aftaná keyptu fólk hugaliga av teim bókmentum, ið tókar vóru. Ikki minst »Bardagaskaldið«, nýggja yrkingasavn Bernhard Brims, ið fyri fyrstu ferð varð umboðað hetta kvöld, fekk góða undirtøku.

Sedlar eru nú sendir í hvørt hús í bygðini og heitt verður á fólk um at tekna seg fyri pening at gjalda á hvørjum ári í 5 ár til frama fyri nýggja kirkju.

Kaðalin, ið leiða skal streymin frá SEV-spenningini tvørtur um bygðina, er nú lagdur í jorðina.

Mikudagin vóru umboðsmenn fyri sóknarstýrið í Árnafirði til samráðingar í samband við, at SEV-linjan nú skal leggjast hagar. Átlanin er, at Árnafirðingar fáa SEV-streym komandi summar.

Viðoy siglir heim við 115 tons. Verður í fyrsta lagi her í morgin.

Í gjármorgunin frættist, at Jóannes Patursson hevði 75 tons.

250 tons av saltfiski fara hiðani í komandi viku.

Manningin til Skálaberg fer við Tjaldur í næstu viku.

Í Klakksvík er sett á stovn nýtt dansiorkestr. Tað eru 4 mans, sum hava øvað leingi, og nú eru komnir á pallin. Orkestríð nevnist Soljan og er uttan skrogg betri enn Blue Star Club úr Havnini var.

Sev-linjan verður í hesum døgum gjørd tvørtur um Vágso.

Í kvöld verður ársveitsla Kf.s í Samkomuhúsinum og Atlantis bio. — Borðreitt verður við røstum kjöti og súpan, undir borðhaldinum verður ymiskt skemt sum radioútlit og tílíkt. Skiftivís enskur og føroyskur dansur í Atlantis bio alla náttina, listi til tekningar liggur hjá Simun Andreassen, Hans Jacobsen og Sofus Larsen (tlf. 32). Byrjað verður kl. 8.

Óbliðir menn

Tað mátti undra mangan mann stórliga at siggja 14. Sept. áðreingjandi heita á Havnar býráð at nótta russum vatn, tí teir høvdu farið so hart fram móti fólkunum í Ungarn.

Hevði tað so verið Óli, stakkalin. Andnegl, sum í býtleika sínum setti fram slíkt krav, so var tað sjálvandi ikki stórt at sagt til; men nei, blaðið ber henda skensil fram á fyrstu síðu. Ja, sum fyrsta petti og undir stórar yvirskrift. Her skal einki vera at taka feil í, at her stendur blaðið aftanfyrir, sjálvt um áheitanin er undir dulnevni. Ja, ein má gerast bilsin. Var tað ikki júst hetta blaðið, sum deildi um, at danir høvdu oyðilagt okkum russlandshandilin fyri at standa seg væl við bretar og amerikumen? Og var tað ikki sama blaðið, ið leikaði í um, at rusarar ikki fingi loyvi at koma á land í Føroyum, hóast vandi var fyri, at teir komu at bera sjúku inn á okkum? Hví er nú umvent í holuni har úti í Hornabø?

„Eingin má sýta hundi vatnsdrykk“ segdu teir gomlu, og undir hesum orðum lá sjálvsagt, at vatn mátti ikki verða sýtt nókrum menniskja — vini ella óvini. Soleiðis var moralurin her á landi fyrr. Og vónandi verða ikki teir, ið fylla 14. Sept. við skvaldri, forir fyri at broyta hetta.

Og so er tað ein stórus spurningur, um, hvat ávirkan ein slík óansvarlig skrivning sum henda at sýta russum vatn, kann hava á okkara handil við Rusland. Helst ongan, tí sjálvandi skilja rusnar, at ein slík framferð sum henda ikki hevur nakran mann

SOSIALURIN

Útgevni:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Blaðstj.:
Villi Sørensen.
Bó x 76.

Prentsmíðjan á Heysbreyt
TELF 1820

við ábyrgd aftanfyrir seg, og tí einans má standa fyri teirra rokning, sum hava flutt hana fram. Men teir, ið ábyrgd hava her á landi, eiga sjálvandi at geva blaðnum eina ávarðing og vísa slíkari ábyrgdarleysari skrivning aftur, so tað klárt og greitt kann ganga fram, at hvørki fólk ið ei heldur teir, ið sita við almennari ábyrgd her á landi, kunnu hugsa sær slíka framferð, sum 14. Sept. hevur skotið uppá at nýta móti russum. Har má einki ivamál vera.

Nei, sanniliga góðkenna vit ikki framferð russa í Ungarn og teirra kúgan av fólkunum har, dráp og oyðing og hvørt av sínum, sum har hevur farið fram, og sjálvandi vilja vit mæla øllum til at styðja teir, ið royna at veita Ungarn og fólk tess alla ta hjálp, ið veitast kann; men harfyri at fara at nótta russiskum fiskimonnum vatn, nei tað fer ikki at bera til. Tá eru vit ikki at rokna fyri rættisráð menniskju.

Brøv til Sosialin

Við tað, at tann áheitan, sum eg sendi til sosialistiska ungmannafelagið á Tvoroyri gjøgnum Sosialin ikki vísir seg at hava hjálpt, fari eg enn eina ferð at biðja tykkum um at fáa gongd á eftur felagið. Tit, sum hava ábyrgd fyri felagnum, kunnu ikki uttan viðari lata tað detta niður fyri, og taka demí úr tí gamla javnaðarfelagnum mugu tit ikki gera, tí sum tit vita, halda teir oftast bara ein fund um árið, og tað er aðalfundur.

Ein greinstubbi stóð í Sosialinum 26. novbr. 1955 undirskrivaður av D.S., har millum annað verður skrivað: »Hvorki Føroyatíðindi ella nakar skal billa sær inn, at tey skulu fáa ta gleði, at tann sosialistiska rørslan skal maktast burtur, hvørki á Tvoroyri ella nakra aðra staðir kring um landið.

Men skal hon tvørtur ímóti stímbraast og sigra — sosialismen, hitt heitasta av øllum.

Soleiðis verður skrivað í 1955; men nú verður hvorki skrivað ella virkað, og hvør hevur skuldina fyri, at so er státt.

Èru tað limirnir, sum mist hava áhugan fyri felagsskapinum, ella eru tað teir leiðandi, sum ikki eru upp-gávuna vaksnir?

Ungmannafelagslimur á Tvoroyri.

Minnisdagur teirra sjólatnu.

Nú er tað so, at 1. nov. er settur sum ein minningardagur fyri teimum, sum undir seinasta heimsbardaga settu lív sitt í vága fyri land og fólk; og er tað eisini at siga, at hesin dagur er ógviliga væl hóskandi fyri at minnast okkara sjógarpar, sum í eini slíkari vandatíð settu lív sitt til fyrir seg og síni, eins og fyri tjóðina í síni heild, og tá hesin aftur er Alla halganna dagur, skuldi ein trúð, at hann vildi verið hildin sum ein rættur minnisdagur í hvørjari einastu bygð og í hvørjari kirkju, har fólk ið fekk høvi til at samlast í Harrans húsi fyri at minnast okkara sjólatnu garpar.

Hetta skuldi verið so líka til fyri okkara kirkjuhirðar, sjálvkravdir at havt í huga. Tað, sum fekk meg at skriva hesar reglur, er tað, sum eg festi eygað við í næstseinasta Føroyatíðindi, sum sigur frá, at ungmannafelagið »Glottine« hevði fyririkað minningarkvöld í klubbanum, har E. Vilhelm prestur og C. Eliassen trúðbøðari talaðu. Og til seinast verður sagt soleiðis: »Nú er fyrsta stiggið gjørt fyri at fáa 1. november hildnan sum rættan minnisdag, eisini á Tvoroyri.«

Ikki fyri at kasta skarn eftir ungmannafelagnum; men ikki kann tað sigast at vera rætta stað at minnast okkara sjólatnu — í eini veitsluhøll. Var tað ikki betur hóskandi, at ein minnisgudstenasta varð hildin í kirkjunum, har presturin frá prædikustólunum út frá dagsins tekst talaði yvir teir sjólatnu? Eg ivist ikki í, at tann stóra fjøldin av fólk ið vildi hildið kirkjuna verið tað rætta staðið at minst og heiðrað teir, sum undir síðsta heimsbardaga mistu lívið — og soleiðis við spekt og sóma at lært fólk ið at kent sína royndarstund, eins og fyri kristinlívnum her á fold. Tað er tí mín innasta vón, at hesin lægningur dagur á hvørjum ári hereftir verður ein fastur minningardagur í hvørjari kirkju, har tað er gjørligt; á tann hátt eru okkara prestar við til at skapa ta røttu vírðingina millum fólk ið og kirkjuna.

Verið trúgvir tenarar í tykkara vín garði, og latið ongan fáa høvi til at seta skák á tykkum!

Kirkjumaður.